

บทเทศน์และข้อคิด วันศุกร์ที่ 9 ตุลาคม 2026
 นักบุญดิโอนีซีโอ พระสังฆราชและเพื่อนมรณสักขี ศต 3
 และนักบุญยอห์น เลโอนาร์ดี พระสงฆ์ ศต 16

บทอ่านประจำวัน: กท 3:7-14; ลก 11:15-26

ข้อคิด: “บ้านที่สะอาดยังไม่พอ ต้องมีพระเยซูเจ้าประทับอยู่”

ชายคนหนึ่งไปหาร้านขายยาแล้วบอกเภสัชกรว่า “ขอยาที่ช่วยให้ผมหายจากนิสัย ผัดวันประกันพรุ่งหน่อยครับ” เภสัชกรถามว่า “ต้องการวันนี้เลยไหมครับ?” ชายคนนั้นตอบว่า “ไม่ครับ...พรุ่งนี้ค่อยมารับก็ได้!”

บางครั้งเรารู้ว่าอะไรไม่ดี รู้ว่าต้องเปลี่ยน รู้ว่าต้องเลิก—แต่เราก็เลื่อนการกลับใจออกไปเรื่อย ๆ เราพูดว่า “ไว้พรุ่งนี้ค่อยสวด”, “ปีหน้าค่อยคืนดี”, “เมื่อพร้อมแล้วค่อยกลับมาหาพระเจ้า” แต่ปัญหาคือ ความชั่วไม่เคยผัดวันประกันพรุ่งเหมือนเรา!

บ้านสะอาด แต่ไม่มีเจ้าของอาศัย

พระวรสารวันนี้เริ่มต้นด้วยเหตุการณ์ที่พระเยซูเจ้าทรงขับไล่ปีศาจ แทนที่ประชาชนจะยินดีกับคนที่ได้รับอิสรภาพ บางคนกลับกล่าวหาว่า พระองค์ทรงใช้อำนาจของเจ้าแห่งปีศาจในการขับไล่ ช่างน่ากลัวเหลือเกิน—เมื่อความมืดในหัวใจทำให้มนุษย์มองเห็นความดีแล้วเรียกมันว่า “ความชั่ว” เห็นพระพรหมทานแล้วกลับเรียกว่า “เล่ห์กล” หรือที่เราเรียกว่า **เห็นดอกบัวกลายเป็นงจกร**

พระเยซูเจ้าจึงตรัสว่า “อาณาจรรใดแตกแยกกัน อาณาจรรนั้นย่อมพินาศ... แต่ถ้าเราขับไล่ปีศาจด้วยพระอำนาจของพระเจ้า พระอาณาจรรของพระเจ้านี้ก็มาถึงท่านแล้ว” คำว่า “พระอำนาจของพระเจ้า” ในต้นฉบับแปลตรงตัวว่า “นิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า”

เป็นถ้อยคำที่ชวนให้นึกถึงเหตุการณ์อพยพ เมื่อบรรดานักมายากลของฟาโรห์ต้องยอมรับว่า สิ่งที่ไม่เสสกระทำนั้นเป็น “พระหัตถ์ของพระเจ้า”

พระเยซูเจ้ากำลังประกาศว่า พระองค์มิได้เป็นเพียงนักสอนศีลธรรมทั่วไปธรรมดาๆ แต่ทรงเป็น ผู้ทรงอำนาจที่แข็งแกร่งกว่า ผู้เสด็จมาเอาชนะซาตาน และปลดปล่อยมนุษย์จากสิ่งที่เราช่วยตัวเองให้พ้นไปไม่ได้

จากนั้นพระองค์ทรงเล่าเรื่องน่าคิดว่า เมื่อวิญญาณชั่วออกจากคนหนึ่ง มันกลับมาและพบว่า “บ้านถูกกวาดสะอาดและจัดไว้อย่างเรียบร้อย” แต่วางเปล่า มันจึงไปพา

วิญญาณชั่วกว่าเดิมอีกเจ็ดตนเข้ามาอยู่

ข้อสังเกต – บ้านหลังนั้นไม่ได้สกปรก, ไม่ได้พัง, ไม่ได้รกรุงรัง บ้านหลังนั้นสะอาดมาก—แต่ปัญหาคือ มันว่างเปล่า นี่คือการอันตรายของชีวิตคริสตชน เราอาจพยายามเลิกสิ่งไม่ดีทุกอย่าง แต่ไม่เคยเติมชีวิตด้วยพระเจ้า

เราเลิกพูดคำหยาบ แต่ไม่ได้เริ่มพูดคำที่ให้กำลังใจ

เราเลิกเกลียด แต่ไม่ยอมเริ่มให้อภัย

เราเลิกทำบาปบางอย่าง แต่ไม่เริ่มสวดภาวนา

เรามาวัด แต่ไม่ยอมให้พระเยซูเจ้าเข้ามาเป็นเจ้าของบ้าน

พระวรสารจึงไม่ได้บอกเพียงว่า “จงเอาความชั่วออกไป” แต่กำลังบอกว่า “จงเชิญพระเยซูเจ้าเข้ามาประทับ” เพราะหัวใจมนุษย์ไม่ใช่ห้องว่าง ๆ ที่ปิดล็อกไว้ แต่เป็นพระวิหารที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้พระเจ้าประทับอยู่

นักบุญดีโอนีซีโอ—ศรัทธาถูกตัด แต่ความเชื่อไม่ถูกตัดขาด

นักบุญดีโอนีซีโอ หรือ “แซ็งเดอนี” (Saint Denis) เป็นพระสังฆราชองค์แรก ๆ ของกรุงปารีส ท่านประกาศพระวรสารในช่วงประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 3 และถูกประหารพร้อมกับเพื่อนมรณสักขี ชื่อ รุสติกุส, พระสงฆ์ (Rusticus) และ เอลเวเทริอุส

(Eleutherius) สังฆานุกร หลักฐานทางประวัติศาสตร์ยืนยันแน่นอนสำคัญว่า ท่านเป็นพระสังฆราชผู้ประกาศความเชื่อและถูกตัดศีรษะราว ค.ศ. 250 ส่วนเรื่องเล่าว่าหลังถูกตัดศีรษะแล้ว ท่านอุ้มศีรษะเดินต่อไปหลายกิโลเมตรนั้น เป็นตำนานศรัทธาที่เกิดขึ้นภายหลัง มิใช่ข้อเท็จจริงที่พิสูจน์ได้ทางประวัติศาสตร์ แต่อย่ารีบทิ้งความหมายของตำนานนี้ เพราะบรรพบุรุษแห่งความเชื่อกำลังสอนเราด้วยภาพที่ทรงพลังว่า **เพชรฆาต**

ตัดศีรษะของท่านได้ แต่ตัดเสียงประกาศพระวรสารของท่านไม่ได้ จักรวรรดิคิดว่า เมื่อฆ่าพระสังฆราชแล้ว พระศาสนจักรในปารีสคงสิ้นสุดลง แต่สถานที่ฝังศพของท่าน กลับกลายเป็นมหาวิหาร “แซ็ง เดอนี” และต่อมากลายเป็นสถานที่ฝังพระศพของ กษัตริย์และพระราชินีฝรั่งเศสจำนวนมาก ผู้มีอำนาจที่เคยประหารคริสตชนผ่านพ้นไป แต่ชื่อของมรณสักขียังคงอยู่

นี่คือความหมายของถ้อยคำของนักบุญเปาโลในบทอ่านแรกว่า “ผู้ชอบธรรมจะมีชีวิต โดยอาศัยความเชื่อ” *ดิโอนีซีโอเสียชีวิตทางร่างกาย แต่ความเชื่อของท่านยังมีชีวิต ท่านถูกกำจัดออกจากเมือง แต่พระวรสารที่ท่านหว่านไว้กลับหยั่งรากในเมืองนั้น*
นักบุญยอห์น เลโอนาร์ดี—เกสซกรผู้รักษาพระศาสนจักร

นักบุญอีกองค์หนึ่งที่เราระลึกถึงวันนี้คือ นักบุญยอห์น เลโอนาร์ดี เกิดในประเทศอิตาลี ค.ศ. 1541 เดิมท่านฝึกวิชาปรงยาอยู่ประมาณสิบปี ก่อนจะตอบรับกระแสเรียกและบวชเป็นพระสงฆ์ จึงได้รับยกย่องเป็นองค์อุปถัมภ์ของเกสซกร น่าสนใจว่า แม้ภายหลังท่าน ไม่ได้รักษาร่างกายด้วยยาอีกต่อไป แต่ประสบการณ์เดิมสอนให้ท่านรู้ว่า การรักษาที่แท้จริงต้องวินิจฉัยโรคให้ถูกต้อง นั่นคือโรคร้ายทางจิตวิญญาณ ท่านมองเห็นว่า “โรค” ของพระศาสนจักรในยุคนั้นไม่อาจรักษาได้เพียงด้วยระเบียบใหม่ เอกสารใหม่ หรือคำต่าหน้าที่รุนแรงกว่าเดิม แต่ต้องรักษาด้วย...

- การกลับมาหาพระเยซูเจ้า
- การอบรมความเชื่ออย่างลึกซึ้ง
- พระสงฆ์ที่ดำเนินชีวิตศักดิ์สิทธิ์
- และฆราวาสที่ร่วมรับผิดชอบพันธกิจ

ท่านจึงสอนคำสอนแก่เยาวชน เยี่ยมโรงพยาบาลและเรือนจำ ตั้งคณะสงฆ์ “Clerics Regular of the Mother of God” และมีส่วนวางรากฐานงานอบรมพระสงฆ์สำหรับ ดินแดนธรรมทูต การปฏิรูปของท่านทำให้ผู้มีอำนาจบางกลุ่มไม่พอใจ ถึงกับทำให้ท่าน ต้องจากเมืองลוקกาไปเกือบตลอดชีวิต แต่ท่านไม่ตอบโต้ด้วยความขมขื่น ท่านตอบด้วยความซื่อสัตย์ ที่สุด ใน ค.ศ. 1609 ขณะเกิดโรคระบาดในกรุงโรม ท่านออกไปดูแลผู้ติดเชื้อ จนตนเองติดโรคและเสียชีวิตในวันที่ 9 ตุลาคม ขณะอายุ 68 ปี

อดีตเลขาธิการผู้นี้รู้ว่ายาบางชนิดอาจมีรสขม แต่เขาก็รู้ด้วยว่า **ยารักษาพระศาสนจักรที่สำคัญที่สุด ไม่ใช่การวิจารณ์จากระยะห่างที่รู้สึกปลอดภัย แต่ต้องเป็นความรักที่ยอมเข้าใกล้บาดแผล**

พระศาสนจักรที่เพียง “สะอาด” อย่างเดียวนั้นยังไม่พอ

พระศาสนจักรในปัจจุบันอาจพยายามกวาดบ้านครั้งใหญ่ เราปรับโครงสร้างการบริหาร ออกกฎระเบียบ ทำบัญชีให้โปร่งใส ปรับปรุงอาคาร ใช้เทคโนโลยีทันสมัย และวางแผนอภิบาล ทั้งหมดนี้จำเป็นก็จริง แต่ยังไม่พอ เพราะพระศาสนจักรที่จัดระเบียบดี แต่ไม่มีการภาวนาจะมีประโยชน์อะไร, พระศาสนจักรที่ทันสมัย แต่ไม่มีความรักจะมีประโยชน์อะไร, พระศาสนจักรที่ไม่มีเรื่องอื้อฉาว แต่ก็ไม่มีไฟแห่งการประกาศข่าวดีจะมีประโยชน์อะไร – เหล่านี้อาจเป็นเพียง “บ้านที่กวาดสะอาด”—แต่ไม่มีพระเยซูเจ้าประทับอยู่

เช่นเดียวกับชีวิตของเรา การเลิกบาปยังไม่ใช่วิธีสุดท้าย การกลับใจไม่ใช่เพียงการนำบางสิ่งออก แต่คือการยอมให้พระเจ้าทรงเข้ามาเติมเต็ม

- นำความโกรธออก แล้วเติมด้วยการให้อภัย
- นำความเห็นแก่ตัวออก แล้วเติมด้วยการรับใช้
- นำข่าวลือออกไป แล้วเติมด้วยถ้อยคำที่เยียวยารักษาแผลทางใจ
- นำความกลัวออก แล้วเติมด้วยความไว้วางใจ
- นำตัวตนของเราออกจากบัลลังก์ แล้วเชิญพระเยซูเจ้าขึ้นครองราชย์

นักบุญดิโอไนซิโอสอนเราว่า อย่ายอมให้ความกลัวตัดเสียงแห่งความเชื่อของเรา

นักบุญยอห์น เลโอนาร์ดีสอนเราว่า อย่าเพียงบ่นว่าพระศาสนจักรป่วย แต่จงเป็นส่วนหนึ่งของการรักษา และพระเยซูเจ้าทรงสอนเราว่า อย่าพอใจกับหัวใจที่สะอาดแต่ปราศจากพระเจ้า

วันนี้จึงขอให้เราไม่เพียงแต่ทูลพระองค์ว่า “พระเจ้าข้า โปรดนำความชั่วออกไปจากข้าพเจ้า” แต่ขอให้ทูลต่ออีกว่า “พระเยซูเจ้าข้า โปรดเสด็จเข้ามา ทรงเป็นเจ้าของบ้านหลังนี้, ทรงเติมเต็มทุกห้องในหัวใจ เพราะหากพระองค์ประทับอยู่ แม้ศิระจะถูกตัด แต่เสียงแห่งความเชื่อก็ยังไม่เงียบ แม้โลกจะป่วย แต่ความรักก็ยังรักษาได้ และแม้ความมืดจะดูแข็งแกร่งปกคลุมไปทั่ว แต่พระองค์คือผู้ที่แข็งแกร่งกว่าเสมอ นำแสงสว่างชีวิตมาให้เรา” อาแมน